

lere forelagdes et resolutionsudkast, hvori FN-organisationerne opfordredes til at intensivere arbejdet med uddannelse af personel til deltagelse i udviklingslandenes industrielle opbygning og medlemsstaterne til at skabe undervisningsmæssige betingelser herfor.

Forslaget vedtoges enstemmigt i udvalg og i plenarforsamling.

Vurdering på langt sigt af tendenser i den økonomiske og sociale udvikling.

(Dagsordenens punkt 35 (d)).

Ved beslutning af 16. plenarforsamling oprettedes under FN i New York et „Economic Projections and Programing Centre“ med den opgave ved langtidsvurderinger at skabe grundlag for udformningen af nationale udviklingsplaner. Det økonomiske og sociale Råd gav på sin 34. samling udtryk for værdien af dette arbejde. 17. plenarforsamling vedtog ikke nogen resolution vedrørende dette underpunkt på dagsordenen.

Jordreform.

(Dagsordenens punkt 35 (e)).

I tilslutning til tidligere vedtagelser om vigtigheden af jordreformer, der navnlig er af betydning i stater med feudal økonomisk struktur, vedtoges på forslag af Bolivia og Forenede arabiske Republik en resolution, hvori på ny vigtigheden af jordreformer i forbindelse med samfundsudviklingen fremhævedes, ligesom medlemsstaterne opfordredes til at samarbejde med FN-instanser ved forberedelsen af en ny beretning om programmer for jordreformer.

Resolutionen vedtoges enstemmigt i udvalg og i plenarforsamling.

Decentralisation af FNs økonomiske og sociale virksomhed.

(Dagsordenens punkt 35 (f)).

Et resolutionsforslag, hvortil i alt 16 latinamerikanske og afro-asiatiske lande var forslagsstillere, behandlede det fra tidligere samlinger kendte spørgsmål om decentralisation af FNs økonomiske og sociale virksomhed og styrkelse af de regionale økonomiske kommissioner.

Vanskeligheden bestod ligesom i tidligere år, i at de østorienterede udviklingslande ligesom kommunistlandene ønskede, at de regionale økonomiske kommissioner i resolutionen skulle figurere som autonome enheder og eksekutivsekretærene for disse kommissioner som uafhængige chefer, og ikke som i realiteten embedsmænd under generalsekretærens jurisdiktion.

Der blev til forslaget fremsat adskillige ændringsforslag, og slutresultatet blev et kompromis mellem det vestlige synspunkt, der går ud på, at beslutninger, fastlæggelse af principper og almene retningslinjer som hidtil bør afgøres af FNs generalsekretær, og det ovennævnte decentralisationsønske. I resolutionen opfordredes generalsekretæren til at fortsætte decentraliseringen og til samtidig at fortsætte de regelmæssige møder med regionalkommissionernes chefer vedrørende fælles problemer og samarbejde.

Resolutionen vedtoges enstemmigt i udvalg og i plenarforsamling.

En international handels- og udviklingskonference.

(Dagsordenens punkt 36).

Under indtryk af den vægt, der fra udviklingslandenes side blev lagt på afholdelse af en international konference om den internationale handels problemer — dette punkt indgik bl. a. i den i Cairo i juli 1962 vedtagne deklaration om økonomisk udvikling — gik De forenede Stater og en række vesteuropæiske lande, herunder Danmark, på Det økonomiske og sociale Råds 34. samling i sommeren 1962 i princippet med til, at der skulle afholdes en „FN-konference om handel og udvikling“. Man undgik imidlertid at træffe beslutning om tidspunktet, men vedtog at indkalde en forberedende komité, der på et møde i foråret 1963 skulle udarbejde dagsorden for konferencen med speciel hensyntagen til udviklingslandenes problemer. Komiteen skulle bestå af ECOSOCs medlemslande i 1962. Under drøftelserne i rådet udtalte man derfor fra dansk side, at omhyggelige forberedelser var en nødvendig forudsætning for, at konferencen skal kunne føre til resultater, og at den ikke burde afholdes, før disse var tilendebragt.